

Yvonne Kemink: 'Ik heb mijn naam terug' Uitgeverij Het Zuiden/Skandalon, Vught 2008 ISBN: 9789076564685. Zie ook <http://www.stichtingplotsdoven.nl/index.html?page=http://www.stichtingplotsdoven.nl/nieuws/2000/art2.htm>

Soort boek/stijl: Ervaringsverhaal van Yvonne Kemink die plotsdoof werd toen zij jong volwassene was. Na 32 jaar krijgt zij een CI Cochleair implantaat. Ze beschrijft hoe ze leert omgaan met dit 'nieuwe horen, geluid leert waarnemen. Met flashbacks naar de 32 jaar waarin ze geen CI had. Die tijd beschrijft Yvonne in de derde persoon enkelvoud. De rest van het verhaal is in de ik-vorm is geschreven. Onroerend, soms schokkend, makkelijk leesbaar.

Over de schrijfster: Yvonne Kemink is sociaal consulente van de stichting Plotsdoven en schrijft gedichten. Ze is moeder van Jorrit, Sophie en Ester en woont met hond Wiedes in Den Haag. Zij schreef ook Plotseling doof : informatie over plotsen laatdoofheid (1999).

Korte beschrijving: In *Ik heb mijn naam terug* beschrijft Yvonne hoe ze op jonge leeftijd plots doof werd als gevolg van een griep met een dubbele oorontsteking. Ze beschrijft wat doof zijn inhield, dat het voor haar was als leven in een Cocon, er niet bij hoorde, geluiden miste zichzelf niet meer hoorde, als dove moeder niet serieus genomen werd. Ze legt uit waarom ze graag een CI wil en hoe blij ze werd van het horen met een Cochleair Implantaat, ook al is dat anders horen en moet ze hard werken om wat ze hoort te begrijpen. Yvonne beschrijft ook diverse reacties van dove en niet dove mensen in haar omgeving. Zo komen diverse argumenten vóór n tegen een CI aanbod in een boekje van iemand die blij is met het CI.

Wat viel op: Dat veel horende mensen over Yvonne heen spraken en bedisselden. Dat Yvonne, als ze optreedt in het programma 'Vinger aan de pols' geen gebarentaal mag gebruiken, en daar op wordt aangesproken door de Plots Dovengemeenschap. Dat Yvonne erg blij kan zijn met een CI. Ik ben benieuwd of dat voor plotsdove mensen anders is dan voor iemand die vanaf zijn geboorte doof is. En de techniek van het CI zich zal ontwikkelen en andere ervaringen daarmee. Ik moet ook meteen denken aan hoe ingewikkeld het moet zijn om besluiten te moeten nemen over het al dan niet laten implanteren van een CI. Want werkt het goed? Kan iemand tegen de geluiden die hij/zij hoort? Leert iemand nog genoeg gebarentaal? Hoort hij nog bij de dovengemeenschap? Is hij een volwaardig lid van de horende gemeenschap? Kortom heel veel vragen die ook ouders moeten beantwoorden, waarvan de antwoorden niet eenduidig zijn. Er wordt zeer divers naar gekeken. Een CI heeft sowieso een grote impact. Documentaires illustreren dat net zoals dit boek dat op zijn eigen manier doet.

Citaten: Pag. 22: Terwijl ik eten aan het koken ben komt Jorrit thuis. Hij gaat zich eerst omkleden. Ik hoor hem de trap oplopen. Tijdens het eten vraagt hij hoe deze eerste dag is geweest. Voor het eerst van mijn leven hoor ik zijn stem.... Ik vraag hem wat geluiden te maken als ik niet kijk. Dat laat hij zich geen tweemaal zeggen. Hij begint te blazen en te slurpen, te fluiten en te smekken. Dingen die vroeger niet mochten, doet hij nu met het grootste plezier."

Pag. 80: "Janus en ik gaan lunchen om rustig te praten. Hij spreekt zijn verbazing uit over het feit dat ik geen gebaren maakte tijdens de uitzending van "Vinger aan de pols."....'Gerben en ik zaten heerlijk in gebaren te praten toen Pia opkwam. Zij vroeg

ons om geen gebaren te maken,”r eageer ik....Oms gesprek komt op het onderukken van dove mensen en hoe dove mensen daarnaar handelen. Het is meestal een automatisme van dove mensen om mee te gaan in wat horende mensen van ze willen... “

Pag. 84:”*Stilte is niet hetzelfde als doof zijn. Doof zijn is de afwezigheid van geluid. Stilte kan je horen, doof zijn niet. Doof zijn is zwart, is diep, is donker. Is voor een groot deel afgesloten zijn van het “Leven”. Is leven onder een glazen stolp. Stilte horen is geel, is licht. Is verbonden zijn met de wereld om je heen, die in diepe rust is.*”

Recensies: Mieke Starmans-van Haren (NBD|Biblion recensie, <http://www.doof.nl/ik-heb-mijn-naam-terug-7-1291.htm> : ... Dit ervaringsverhaal is voor plotsdoven en ook voor horenden interessant en informatief door de feitelijke beschrijving en de emotionele impact van beide processen. Aangrijpend, maar niet larmoyant beschreven in een makkelijke stijl. Door de slim gekozen vorm blijft de roman boeien. Kleine druk.

Margreet Klokke Predikant van de Kloosterkerk te Den Haag (http://www.skandalon.nl/uitgaven_ikhebmijsnaamterug.html).....Doof zijn is een vreemde handicap. Er is niets aan je te zien - en toch kun je niet zoals voorheen deelnemen aan het leven. Wie zelf een dergelijk verlies leed, zal zich herkennen in dit boek en er moed uit putten. Want de schrijfster leert er – na een aantal pikdonkere jaren – mee omgaan, met hulp van anderen en dankzij haar eigen creativiteit, humor en geloof. Het boek is niet alleen een ervaringsverhaal, maar bevat tevens nuttige maatschappelijke informatie. De auteur werkt als sociaal consulente bij de Stichting Plotsdoven. ....